

ffp

oktober

1985

INNHold:

- s. 1.....Høst, men.
- s. 3.....M [redacted] : Om KK-redaksjonen
- s. 4.....Om sikkerheten
- s. 9.....Hvorfor gikk RV tilbake?
- s.12.....Statsstreiken 1984

OM KK-REDAKSJONEN...

*

Takk for svaret. Det var mye bra der, men du griper ikke helt mitt poeng.

Bjørn W har vært med i KK-laget (redaksjonen) i en årrekke. Under permisjonstida jobba han i "Folkeveit" og var organisert i boliglag. Når han så er tilbake igjen i KK, tar han opp spørsmålet om å overføres tilbake dit. Begrunnelsen synes åpenbar.

Dette tar han opp i første omgang med sin daværende arbeidskollega, lagsleder i KK-laget. Svaret er "NEI". Begrunnelsen "NEDLEGGING". Derfor sender ikke boliglaget noen overføring. Det har jo ingen hensikt å overføre mannen til et lag som angivelig ikke eksisterer!

Dermed har jeg svart på store deler av innlegget ditt, andre deler blir unødvendig eller meningsløst å svare på.

PRINSIPPER

Men jeg er enig med deg når du skriver at diskusjonen er tjent med at vi klarere får fram prinsipielle uenigheter. Jeg prøver så godt jeg kan. Jeg furter ikke på W s vegne, for at han "ikke fikk være med". I likhet med deg er det de prinsipielle sidene jeg er opptatt av.

Du tar opp en del elementære organisasjonsprinsipper. Bl.a.: Medlemmer overføres ikke fra lag direkte til lag, men via overordna

organ. Derfor skal også forespørsler om overføringer gå til overordna organ. Da Bjørn fortalte meg om utmeldinga, kritiserte jeg ham for at han hadde tatt opp overføringsspørsmålet med lagsleder i KK.

For den saks skyld bør også lagslederen kritiseres for å svare konkret på spørsmålet. Men det er ikke min oppgave.

Langt mer alvorlig er at lederen ga uriktig opplysning. Og her er mitt ene hovedpoeng: Bjørn ble utsatt for manipulasjon.

Hva slags prinsipper er det?

Etter omorganiseringa fikk laget en mer representativ sammensetning, yrkesmessig og klassemessig. Bra. Jeg er helt for lag med sjåfører og journalister i sammen. Men var ikke hensikten like mye å få komponert et mindre brysomt lag? Parallellt med eksklusjoner og advarsler?

"ARBEIDERNE....

Overføringssaka var bare dråpen som fikk det til å renne over for Bjørn W. Hele Norge veit at det eksisterer store problemer på KK, gjennom dagsrevyen, VG.... ja noe har og kommet ut i avisas egne spalter.

At redaktøren og sentralkomiteen er skurker, og journalistene og fotografene noen uskyldige engler, det mener jeg naturligvis ikke, men jeg etterlyser prinsipper for å

løse problemer på en arbeidsplass,
prinsipper som er mer i tråd med et

arbeiderparti som har en ny verden
som sitt mål!

Ma
9.10.85

*

OM SIKKERHETEN

*

Det hersker allmenn misnøye i Oslo-partiet om sikkerhetsspørsmål. Politikken vår på dette området har degenerert de siste 4-5 åra, og det er et skrikende behov for å få retta på situasjonen. Idag går "gamle" kadre rundt sløva av mange års slentrete praksis. Mange av dem er blitt offisielle partikamerater, og har et stort offisielt kontaktnett, og blir lett preget av sine "legale" arbeidsoppgaver. Andre føler at de sikkerhetstiltakene har tatt i årevis, bare har vært til bryderi og heft, og ønsker å utnytte telefon, brev og kontakter maksimalt.

Nye kamerater blir tatt opp uten å få en grundig diskusjon omkring sikkerhetsspørsmål, og hvis de får det, vil de fort bli konfrontert med partiets PRAKSIS, og bli desillusjonert. Det materielle grunnla-

get for denne utviklinga er at vi idag nesten bare driver LEGALT arbeid, og at dette lett nedfeller seg i tenkinga vår. Årvåkenheten

overfor overvåking, og forståelsen av hvor nødvendig sikkerhetsarbeid er, springer idag ikke ut fra praksis, men er en teoretisk forståelse, på linje med forståelsen av revolusjonen. Vi kan drive et utstrakt legalt partibyggende arbeid, føre kamp på en rekke områder, bruke presse og media uten at vi blir hindret. Vi lever i et "demokratisk samfunn med borgerlige rettigheter", og gjør vårt beste for å utnytte de mulighetene dette gir oss.

Ikke alle periodene i partiets historie har vært like idylliske. Før partistiftelsen, og i partiets første år, merket vi pusten av SIPO trekkfullt i nakken. Mange folk

observerte sjøl i demonstrasjoner at vi ble fotografert av menn i hatt og frakk. Mange hadde sære lyder i telefonene sine. Det var dokumentert at næringsliv og politi hadde lister over "revolusjonære". Når folk prøvde å søke jobber, var de utsatt for klar politisk "siling". I nærkampen med nazistene hadde folk personlig erfaring med å bli skygga, og var innmari klar over at partimedlemskap kunne føre til svært så håndfaste represalier. Alt dette, kombinert med en rekke ILLEGALE aksjoner, som var på kanten og utenfor kanten av norsk lov, ga et materielt grunnlag for forståelsen av en tett sikkerhetspolitikk.

Idag er situasjonen annerledes. Mye av vår aktivitet drives av et offisielt nett av offisielle partifolk, som gjør en god jobb. De legale kampformene og aksjonene dominerer. Det er ikke lenger lett å observere SIPO og andre som vi tror er etter oss. Nazistene har opphørt (?) å være en fysisk trussel mot oss. Enkeltpersoner som engasjerer seg i anti-rasistisk eller anti-porno kamp merker at illegale motstandere eksisterer, men partiet som helhet gjør det ikke.

Arbeiderklassen og det arbeidende folket vil ALDRI få makta i et land bare gjennom parlamentarisk kamp. Borgerskapet vil hindre en slik maktovertakelse medvold. Dette er en av hovedpillarene for et revolusjonært kommunistparti. For at det skal lykkes å lede en slik kamp til seier, er det nødvendig at partiet behersker "illegale" kampmetoder. Det er videre nødvendig at det finnes et organisasjonsapparat og enkeltpersoner som ikke kan rulles opp i en håndvending, og uskadeliggjøres. Dette ville føre til at det apparatet som skulle lede en op-

pstand vil måtte organiseres på ny, og at de personene som sitter med kontakter og holder i tråder, vil bli fengslet. På denne måten blir sikkerhetsarbeidet en av betingelsene for å kunne lede en revolusjon.

Dette betyr at erkjennelsen av at sikkerhetsarbeid er nødvendig må tilegnes utenfra. Den vil ikke springe ut av dagskampen. Samtidig er forståelsen av at et kommunistparti må beherske både en illegal og en legal kampmetode avgjørende for både den væpna frigjøringskampen og revolusjonen. Et parti hvor både medlemmer og organisasjon er kjent av klassefienden/okkupanten vil aldri få lov til å spille noen rolle i en folelig kamp. Det vil bli uskadeliggjort. Satt på spissen kan vi si at vi ikke har et sikkerhetsarbeid for ikke å komme i SIPOs arkiv, men for å kunne gjøre revolusjon.

Idag ville SIPO uten vanskeligheter kunne rulle opp omtrent hele vår organisasjon. Opp mot 90% av medlemmene vil være kjent som medlemmer/sympatisører på et eller annet plan. Dette tallet er VERRE for sentrale kader, som sitter på de nødvendige forbindelsene til å

mobilisere partiet med omland.

HVORFOR ER VI INTERESSANTE?

Vi er et parti som er definert revolusjonært. Vi ønsker å snu opp ned på herskerforhold i landet, og er forberedt på å bruke makt for å lykkes. Dette gjør at vi prinsipielt er interessante for herskerens overvåkingsapparat. Vi hevder

arbeidsfolks rett til å kjempe mot utnyttning. Vi organiserer svake og undertrykte til å kjempe mot overgrep. Vi erklærer at vi vil gå i spissen for væpna kamp mot alle okkuperanter av landet.

Dette gjør oss prinsipielt interessante for en rekke grupper:

- Staten (gjennom de sk. Hemmelige tjenester)
- Kapitalistene (Libertas, NAF, Industriens Sikkerhetsutvalg)
- Ulike reaksjonære org. (nazi, mørkeblå miljøer)
- Lokale grupper med ulike motiver (porno)
- Utenlandsk etterretning.

Disse er ute etter forskjellig informasjon om oss. De er interesserte i: Organisasjonsforhold, utenlandske og innenlandske kontakter av ymse slag, og sjølsagt enkeltpersoner. det vil variere med tid og sted hvilke grupper som det er mest grunn til å være på vakt overfor, men vi bør særlig merke oss to:

- SIPO er viktig av prinsipielle grunner. De er borgerskapets vaktbikkje i Norge. De må tas alvorlig. Både fordi de har stort materiale om oss på forhånd, og fordi de kan operere omtrent fritt i landet. Det vil særlig være enkelt for dem å bruke tele-nettet

Bruker du denne
med fornuft?

til å samle opplysninger. Det er helt klart at den interessen for oss som ble lagt for dagen av SIPO i 70-åra er kjølna. Vi er ikke så

rabiater som vi var, og kan virke på vei inn i en "lojal" sosialdemokratisk venstreopposisjon. Etter å ha agitert utrettelig for "væpna revolusjon" i nærmere 20 år, har vi

fremdeles oppslutning fra et mindretall i folket. SIPO har merka seg at vi ikke har vært blanda inn i våpentjuerier og terrorhandlinger. På den annen side veit de også at vi er det eneste organiserte parti som kan lede en folkeoppstand. Derfor vil de ikke slutte med å samle materiale om oss, sjøl om de ikke gir oss topp prioritering.

SIPO vil være interessert i personer med sentrale verv i partiet, i personer som sitter med tilgang til spesielle opplysninger, i personer som har spesielle faglige kvalifikasjoner, i personer med viktig "nedslagsområde", osv.

- KGB fordi vi er det eneste parti i landet som propaganderer væpna folkekrig etter en okkupasjon, og fordi vi fører uforsonlig politisk kamp mot Sovjet. KGB er dessuten prinsipielt opptatt av å samle informasjon, og å påvirke "venstre"- bevegelser i verden. Etter en russisk okkupasjon av Norge, vil opplysninger om de som kan tenkes å lede en motstandskamp være av uvurderlig nytte for okkuperanten. KGB er dessuten, i motsetning til CIA, nødt til å skaffe egne opplysninger

om oss. De kan ikke regne med å få dem av SIPO.

HVA MÅ VI PASSE OSS SPESIELT FOR?

Idag merker vi lite konkret til overvåking. Dette kan bety at vi ikke overvåkes i særlig grad, eller at metodene er så raffinerte at vi ikke legger merke til dem. Sannsynligvis er begge deler tilfelle.

Det som helt sikkert finner sted, er en registrering av hvem som ringer når og hvor. Dette er teknisk sett en enkel og billig overvåking som ikke krever noe særlig av personell, og som gir viktige opplysninger. Særlig kontakter fra partikontor, KK og andre offisielle parti-eiendommer (radio?) er helt sikkert overvåka. Det er også all grunn til å regne med at telefonen til sentrale partikader i perioder er overvåket. Vi må også regne med at innholdet i samtaler kan tas opp på bånd. Dette er ikke noe vanskelig reint teknisk, men krever mer mannskap når innholdet skal vurderes. Men selv uten innholdet i samtaler, vil et telefon-kontakt nett gi viktige opplysninger til all etterretning. Dette er særlig viktig å merke seg i disse tider hvor offisielle partifolk bruker telefon mye mer enn før for å arbeide mer effektivt.

Den andre typen overvåking er helt motsatt, og krever også liten personell-innsats. Infiltrering i partiet har vi trodd oss fri for i de framgangsrike 70-åra. Dette er en elementær metode til å få førsteklasses informasjon om en organisasjon. Det er all grunn til å frykte at vi kan ha folk i partiet som rapporterer til kilder utenfor partiet. Det ville være naivt å tro at vi ikke har det. Særlig KGB har tradisjoner på dette

feltet. De benytter både desillusjonerte tidligere kamerater, bruker alle former for press, og prøver å plassere egne folk i organisasjonen. Det finnes ingen sikker måte å hindre muligheten av infiltrasjon, men hovedmetoden til å minske skadevirkningen av det er å SLARVE så lite som mulig. Jo mindre en plaprer om alt en får vite i partiet til alle en er i kontakt med, jo mer hindres det at en muldvarp får kjennskap til alt. Idag er årvåkenheten for å holde partiinformasjon i de kanaler den skal være dårligere enn noensinne. Dette gir en eventuell "muldvarp" helt eksepsjonelt gode arbeidsforhold. Vi veit at KGB har prøvd å plante folk hos oss i 70-åra. Det vil være strutsepolitikk å tro at ikke de eller SIPO har klart dette i løpet av de siste 10 åra.

Det er også all grunn til å være klar over at all informasjon i vår egen og annen presse blir flittig brukt av folk som er ute etter informasjon. Klipp-byråer og egne folk som samler materiale som settes i forbindelse med partiet, veit vi eksisterer. Bare ved å følge med i KK får en overvåker enorm mengde info om partiet. Bilder av folk,

opplysning om posisjoner og ledelser er gratis info både til fiender og venner. Underskriftslistor og andre lister offentliggjør stadig større deler av partiet. Alle typer

annonser i KK retter oppmerksomheten mot de som annonserer. Dette er fakta som en må være klar over i et helhetsbilde av partiets sikkerhetspolitikk.

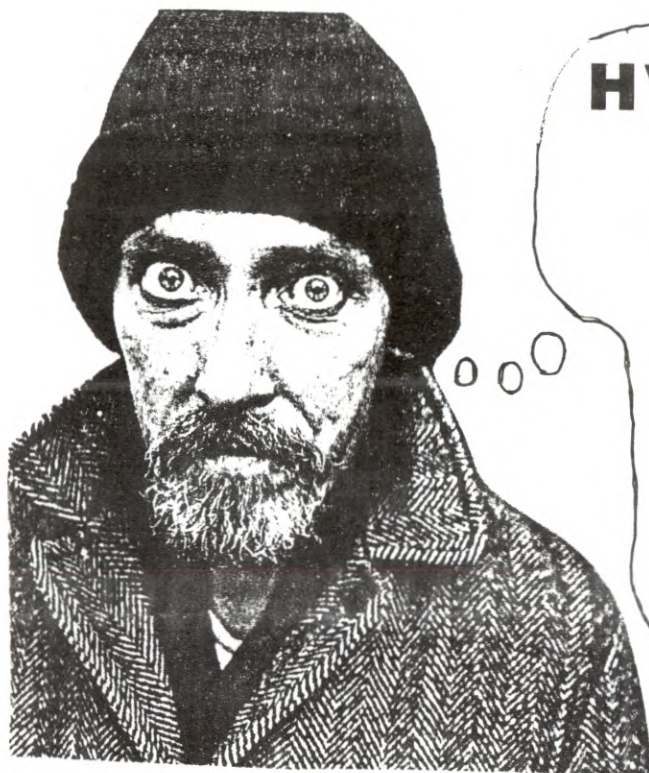
Terje

*

***ny
sikkerhetsinstruks***

***kommer
i november***

***til
styrene***

HVORFOR

GIKK

RV

TIL-

BAKE?

*

Rett etter valget diskuterte vår avdeling resultatet. Vi kom fram til mange momenter som etter vår mening sammen bidro til tilbakegangen. Seinere har vi sett flere forsøk på forklaringer, bl.a. partiledernes innlegg i KK. Det er mulig at synspunktene våre kunne ha blitt noe annerledes hvis disse innleggene hadde ligget på bordet da vi hadde vår diskusjon. Det får stå sin prøve. Jeg skal legge fram hva vi kom fram til.

len til RV kom i bakgrunnen. det er ikke nok å framstå som "litt tøffere enn SV". Vi må legge fram vår politikk, og nedtone detaljkritikk av SV. Vi risikerer jo bare å møte oss sjøl i døra: Det er ikke til å unngå at RVs kommunestyrerepresentanter gjør feil, begår taktiske blundere osv. Å kritisere SV for ikke å fremme forslag om 6-timersdagen på Stortinget blir direkte latterlig når dette er gjort 4 ganger.

PROFILEN

Vi mener den revolusjonære profi-

Vår styrke er jo at vi bygger på massebevegelsen og vil bringe dens krav inn i de parlamentariske organer. Hvor var massebevegelsen da

Tromsø RV presenterte seg på TV? Hvor ble det av den revolusjonære begrunnelsen for å stemme på RV i Joruns opptreden i partilederdebat-ten? (Ikke misforstå: Vi mener både Jorun og Tromsø RV gjorde en god figur på TV, men det mangler liksom noe, nemlig begrunnelsen for at vi driver butikk med et helt annet vareutvalg enn dem andre.)

GRUNNFJELLET

"Det går på grunnfjellet løs": Ja nettopp. For det første har vi jo mista en del kader, kader som tidligere argumenterte for oss i sine sosiale miljøer. (Skal vi si 1 medlem ut og passivisert = 3 stemmer mindre til RV?)

Men det viktigste er likevel at svært mange folk er uenige i vår analyse av at A = H. Det hjelper ikke hva vi sier, dem mener allikevel at AP er bedre enn Høyre. Dette krever en helt annen grundighet fra vår side.

A=H?

ER RV ET "NORSKT" PARTI?

Nå vil ikke vi at RV skal bli et "hvitt" parti, men vi kommer ikke unna en diskusjon om markedsføring. F.eks. ble SVs "Homes-hjerner" og "del-godene"-slagord latterliggjort. Problemet med denne latterliggjøringa er jo at SVs markedsføring gikk rett hjem hos folk flest. Mens RV stiller opp med en hovedplakat som et forbudsskilt, til overmål et vikeplikt-skilt!

En av kameratene i avdelinga fikk besøk av noen ungdommer som lurte

på hva RV mente med sin ungdomsløpeseddel. Det var et bilde av to ungdommer med teksten "De truer konkurranseevnen" under. Ungdommene lurte på hva "konkurranseevne" var for noe?

For ikke å snakke om valg-videoen. For å være litt spydig: Er det ikke billigere å kjøpe inn et par Skipperrn-filmer? Det vi trenger må jo være en proff framstilling av vår politikk. Vi har dyktige folk, de må kunne brukes til noe mer nyttig.

Vi må med andre ord tenke helt nytt når det gjelder form. "KK-flaka" må vekk, de går rett i søpla. Vi trenger enkel, slagkraftig propaganda som tar stemninga blant folk på pulsen. (Kanskje vi bør ha et "arbeider/jente/ungdomsråd" som ser over layouten før materialet går i trykken?)

Det nytter heller ikke å stille opp til utspøringsprogram i radioen uten å kunne svare for seg. Ingen forventer at en skal svare på alt, men det må kunne gå an å ha med seg RV-programmet og bla opp for å finne ut hva RV mener om f.eks. rentetak. Vi må i det hele tatt tilegne oss konkrete kunnskaper om den norske virkeligheten. Hvis vi ikke skal daue ut som en fraseradikal sekt, må vi skaffe oss et konkret program og en proff form.

KLASSEKARAKTEREN

Vi mener at noe av arbeiderklasse-innrettinga på RVs valgkamp ble borte underveis, det startet bra med Buvik-stafetten, men så forsvant kampen for arbeidsplassene i skyggen av "Jenter for Jorun". (Skriv tydeligere neste gang: Mange

har lurt på hva "Senter for Jorun" var for noe?) Vi mener "Jenter for Jorun" var et svært positivt bidrag til valgkampen, men hvor ble resten av? Hvor ble det av kampen for de ensidige industristedene, kampen for reallønna, kampen mot aksjespekulantene? Jentene sto på, men hvor var resten av partiet? Gutter: Neste gang må vi ta oss sammen!

REVANSJ OM 4 ÅR?

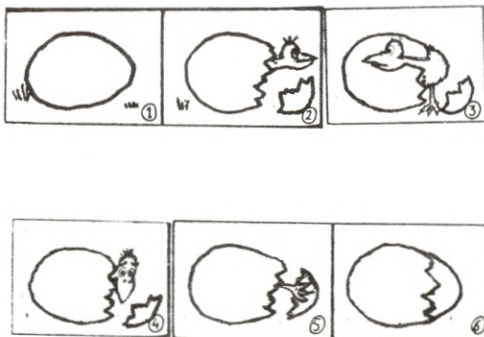
Om 4 år blir det verre: Da har Høyre muligens sitti med regjeringsmakt i 8 år. Ingen under 25 år vil huske hvordan det var under AP-styre. "Forskjellene" på Høyre og AP vil bli blåst ytterligere opp. Da har vi stor sjans hvis vi fortsatt sier at $A = H...$

Om 4 år er vi nødt til å innrette propagandaen på "Kast Willoch". Hvis vi ikke skal bli ved- og vannbærere for AP nok en gang er vi i mellomtida nødt til å utvikle en langt mer allsidig avsløring av sosialdemokratiet. Kampen mellom linjene i fagbevegelsen må utvikles kraftig. Partiet og RV må synes mer i det jevne. (Tankekors: Det er et problem for oss at vi opptrer under 2 navn. Kan noen finne løsningen på det?) Vi må drive "valgkamp" hele tida for å komme opp på gallupen. det er bedre å ligge på 1.5% enn på 0.5%!

For å greie dette må vi bl.a. ut på gata. KK-salg er en fin metode....

Industriavd/ ved Jens T

*

STATSSTREIKEN 1984

*

Foran og på Distriktsmøtet i Oslo, ble det reist forskjellig kritikk av diverse ledende partior- ganers arbeid med denne streiken. Det kom også kritikk av Oslo DS sin beretning for å være for positiv (Beretning 83-84 s.11). På bakgrunn av dette ble det holdt et møte for statslag m.m. på initiativ fra SKs og DS faglige utvalg, for å oppsum- mere streiken og arbeidet med den. Svært få møtte opp, og dette både forsinka og vanskeliggjorde oppsum- meringsarbeidet. Her følger DSAUs syn:

1. DSAU mener Bertninga er korrekt nok på dette punktet når det gjel- der det som står, sitat:
".....Her er det trolig flere oppfatninger, men ingen som repre- senterte det andre synet møtte opp på nevnte møte."

2. Vi mener videre at KK dekk

streiken bra, sjøl om noen svakhe- ter kanskje kan finnes. Bl.a. hadde avisa 12-15 sider om denne korte streiken.

3. I tillegg står det i beretninga, jobba folk fra NOSO og NSF bra på forhandlingstoppen for å få til streik, og var bedre forberedt på landsplan.

4. Håndteringa av streiken forøvrig mener vi var kritikkverdig på de fleste plan: laga, Oslo FU/DS og delvis SKs FU. Uforberedte og u- klare linjer er stikkord. Vi er enig med de som sier at dette kan tas som et tegn på lav prioritering av offentlig sektor.

(Vedlagt følger et notat fra nevnte møte)

DSAU v/FU-leder

*

OPPSUMMERING AV STREIKEN I OFFEN- TLIG SEKTOR VÅREN -84

(Oppsummeringa er mangelfull, ba- sert på møte 7/3-85 hvor det bare kom 3 stk.,Posten, FU-stat og NOSO)

- Før streiken var et faktum:

Inntrykket er at partiet (FU) undervurderte muligheten for streik på off. sektor.

Defensivt opplegg generelt på dette oppgjøret.

Dette ses som uttrykk for den generelle lave prioriteringa av

offentlig sektor.

- Motsigelser i LO-toppen:

Statstjenestemannskartelletts ledelse kjørte mer offensivt ut enn Kommuneforbundets ledelse, dette førte til splittelse mellom statlig og kommunal sektor. NKF's ledelse kjempa hardt mot streik på kommune-sektoren, selv etter at Kartellet hadde gått til streik (på de samme krava).

De ble tilslutt isolert i forhandlunssammenslutningen (NKF, NEKF, NOSO, NBF, NL, NSF), og krøp til korset (stemte for streik) meget motvillig.

NEKF ?? NL
? NSF ? NBF
NKF ? NOSO

Formannen i NEKF, Gunnar Grimnes, var også sentral i å prøve å hindre streik. (Grimnes er solid AP-mann, ofte talerør for AP i LO-sammenheng = Påstand: AP bekjempa streiken til siste slutt).

Partimedlemmer som deltok i de sentrale forhandlingene på kommune-sektoren var drivende i isoleringen og nedkjempinga av disse folka.

Påstand: Uten disse ville det ikke blitt streik på kommunal sektor -84.

- Forbundets mobilisering for streik:

Toppstyrt streik, liten eller ingen (NKF) forberedelse bortsett fra noen hederlige unntak (NOSO vel forberedt streikeplan på landsbasis, NL og NSF (bare i Oslo?)).

Men, vel og merke kun for legal streik.

Lite grunnplansmobilisering for streik fra partiets side.

- Når streiken var et faktum:

FU tok raskt grep, og satte i verk planer som bare delvis ble fulgt.

Linja ble lagt: Avsløre sosialdemokratene, bekjempe tvungen voldgift.

Partiapparatet fungerte dårlig, svikt i sammenkallinga av folk når streiken var igang. Posten ble ikke innkalt.

De politiske linjene som det ble enighet om, var det tilsynelatende enighet om, men praksis viste noe annet: Dårlig mobilisering rundt partilinja.

Underskriftskampanje mot tvungen voldgift, som skulle starte i NOSO ble i praksis sabotert.

Stormøte i Folkets Hus ble fiasko og valgkampmøte for AP, mange partimedlemmer i salen, men ikke ett innlegg for å fortsette kampen etter tvungen voldgift (eller var det ett?).

- Avslutninga:

Markring mot tvungen voldgift, pol. dem. streik: Ble ikke noe av Faneborg;

Demonstrasjon: Enhetsopplegget fungerte bra politisk, men ujevn mobilisering.

Forbundsledelsen avblåste streiken alle som en så snart Rettedal varslet forslag om lov som så skulle lages i regjeringa før det

ble endelig vedtatt i Stortinget.
Rask reaksjon!

Hvordan reagerte de som gikk ut (ble tatt ut) i streik? (og andre medlemmer).

På tross av toppstyrt opplegg (dårlig planlagt) var folk forbanna, temperaturen steg raskt. Typisk blant de streikende var at siktemålet raskt ble utvida til å gjelde mer enn de beskjedne lønnskrav som var streikens formelle grunnlag, til å gjelde protest mot dårlige arbeidsforhold generelt.

(Posten melder om, tross alt, positive erfaringer på lang sikt).

LO-ledelsen vil helt sikkert bruke erfaringene til å gå mot streik.

- Viktigste erfaring:

Kampen for å vinne folk for linja om å bryte tvungen voldgift må jobbes med kontinuerlig, også mellom oppgjørene.

Fra Kamerat i sentrale FU

*

**må få levert
detta innlegget
før 11. nov-
ember**

**SKRIV
ET INNLEGG
DU
OGSÅ**

